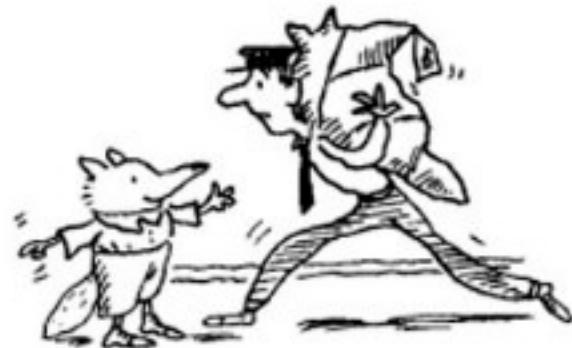

Любі мої мамулю і татку!

УР-РА-А-АУ-У! Сьогодні прийшов поштар із важезним пакунком. Він сказав:

— Фух! Праці багато — велика плата.

Тож я запросив його в хату й насипав повні кишені золота. Ото вже він зрадів!

— Присягаюсь, пане М., ви стократ кращі за вашого дядька Вовчилу-Хижачила! Коли він директорував у Школі Поганців, то мав звичку поїдати поштарів! Він

був такий жаднюга! Кажуть, мав силу-сильенну гроши, але нікому не дав ані копієчки! Ви — то інша річ! Добре, що він луснув, присягаюсь!

За ці слова він отримав від мене дружній вовчий кусь-кусь! та гр-гр! і пішов собі, раденький, що багатенький.

А пакунок тим часом заворушився, зашелестів, роздерся, і з нього вискочило щось велике й репетуче:

— Гаарррр! — загарчало воно так, що я мало не налюорив з переляку ☺.

І знаєте, що то було? — Репетун!

Так приємно знову бачити його кумедну мордулю і нашу іграшкову стрілу у нього в голові! Так приємно знову чути його дзвінкий голос, що репетує:

— ЗДОРОВ, МАЛЮЧИЩЕ, ЯК ТОБІ МІЙ ФОКУСНИЙ ПАКУНОК?

Ну хто б іще придумав такий кумедний жарт — надіслати себе поштою?! До того ж, він привіз мені чудовий подарунок — книжку для запису наших найкращих пригод та відважних вчинків! Я назвав її «МОЯ ГЕРОЙСЬКА КНИЖКА». Колись

Любі мої мамцю і татку!

Так, Хмурляндія – хороше місце, так, лігво ваше затишне, авжеж. Але Звірляндія також чудова – ви її полюбите, щойно побачите. А Моторошний Ліс страшенно жахнучий – таткові неодмінно сподобається.

Але ви пишете, що мої плани надто грандіозні й фантастичні. Таткові не до вподоби Пригодницьке Подвір'я, він каже, що це дурниці. Це дуже старомодна думка, тату! Коли ти багатий і сучасний, то можеш купувати будь-які пригоди й бути відважним героєм просто вдома! І нема потреби пертися по пригоди світ за очі, де тебе, чого доброго, приб'ють або що. Розуміш?

Ваш БС (багатий
i сучасний)

Малий

Любі мої ма і га!

Просто щоб показати, як ви помиляєтесь, надсилаю вам отаке-от оголошення. Репетун знайшов його вчора у “Вовчому Віснику”.

Миттєві Пригоди пана Чудія
Не для слабаків, але безпечні
Зимонепроникні та поганщестійкі
Демонстрація за попереднім записом

АКАДЕМІЯ ПРИГОД

Моторошний Ліс, Звірляндія

Директори: Пані Малій Вовчик та Репетун

Любі мої мамцю і татку!

Як вам цей папір? Правда, шикарний?!

Уночі була буря. Мене непокоїть, чи розгледить пілот вертолітота, де саме приземлятись.

Про всяк випадок, я зробив для нього великого транспаранта:

**ЩОБ НЕ СТАЛОСЯ БІДИ,
ПРОШУ ГЕПАТИСЬ СЮДИ**

Досі нема Репетуна. Де він завіявся? Так нечесно! Хоч би він скоріше приїхав – його ідеї завжди найкращі!

Реп допоможе мені з девізом нашої школи.

Сьогодні я щось таке нашкрябав, але чогось тут бракує! Ось послухайте:

*Академія пригод –
Просто клас,
І такі ж пригожі учні
У нас!*

Віршик наче нічогенъкий, та от лихо – забув у ньому згадати про розваги й нагороди!

І чого Репетун так забарився? Яким транспортом він їде? Зараз угадаю: чортопхайкою? ледвесуйкою? може, чапчала-бусом?

Ваш самотній

Малюк

Любі мої мамулю і татку!

УР-РА-А-АУ-У! Сьогодні прийшов поштар із важезним пакунком. Він сказав:

— Фух! Праці багато — велика плата.

Тож я запросив його в хату й насипав повні кишені золота. Ото вже він зрадів!

— Присягаюсь, пане М., ви стократ кращі за вашого дядька Вовчилу-Хижачила! Коли він директорував у Школі Поганців, то мав звичку поїдати поштарів! Він

був такий жаднюга! Кажуть, мав силу-сильенну гроши, але нікому не дав ані копієчки! Ви — то інша річ! Добре, що він луснув, присягаюсь!

За ці слова він отримав від мене дружній вовчий кусь-кусь! та гр-гр! і пішов собі, раденький, що багатенький.

А пакунок тим часом заворушився, зашелестів, роздерся, і з нього вискочило щось велике й репетуче:

— Гаарррр! — загарчало воно так, що я мало не налюорив з переляку ☺.

І знаєте, що то було? — Репетун!

Так приємно знову бачити його кумедну мордулю і нашу іграшкову стрілу у нього в голові! Так приємно знову чути його дзвінкий голос, що репетує:

— ЗДОРОВ, МАЛЮЧИЩЕ, ЯК ТОБІ МІЙ ФОКУСНИЙ ПАКУНОК?

Ну хто б іще придумав такий кумедний жарт — надіслати себе поштою?! До того ж, він привіз мені чудовий подарунок — книжку для запису наших найкращих пригод та відважних вчинків! Я назвав її «МОЯ ГЕРОЙСЬКА КНИЖКА». Колись

АКАДЕМІЯ ПРИГОД

КАНОСНА НІКОЛА-НОГАНИЦІВ

Моторошний Ліс, Звірянівля
Директор, тим Вовчило-Хижачило

Панни Малий Вовчик та Репетун

Любі мої мамцю б татку!

Будь ласка, будь ласка, ну будь ЛАСОНЬКА, приїдьте до нас, ви ж обіцяли! Мій двоюрідний братик Репетун осьось буде тут, і ми з ним станемо панами директорами. Наберемо учнів і почнемо навчання в Академії Пригод!

Не можу дочекатися! Знайшов силу-
силенну мішків із золотом, яке приховав дядько Вовчило-Хижачило. Тепер я –
БАГАТІЙ! А отже – в нас намічається най-
веселіша у світі школа. Накупимо цілу гору
найпригодніших пригод, встановимо їх
на шкільному подвір'ї і заживемо веселим
та захопливим пригодницьким життям,
УР-РА-А-У-У-У!

Ну-бо, приїжджайте хутчій! Мені страх як кортиль усе вам тут показати! А ще татко відпочине від роботи в конторі “Шкуродер і шайка” та хоч трохи посидить склавши лапи.

Таточку, спеціально для тебе я обладнав чудовий підвальчик з домашнім запахом. Впадатимеш у сплячку, скільки душі заманеться!

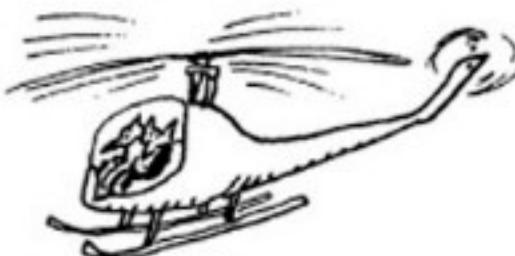
Скажіть Чухлі-Нюхлі, що так, він може вчителювати в Академії, бо ж він мій маленький братик, але нехай затямить – ми з Репетуном тут головні і ніяких вередувань!

Писав та квапив вас,

Ваш Малий

P.S. Надсилаю ще трохи грошенят, щоб ви могли прилетіти вертолітом.

наші нащадки-вовчатка гортатимуть її
й примовляти будут: "Оце-то герой, оце-то
відчайдухи" і т. п.

Ваш наперед гордий

Малий

Любі мої мамчило й татку!

У своєму суворому листі ви пишете,
що не приїдете. Чого це ви передумали?
Того, що дядька Вовчила-Хижачила роз-
перло і тепер татко на мене гнівається?
Закладаюся, що так. Але ж я казав йо-
му не їсти так багато консервованих бо-
бів. Хіба я винен, що той ненажера не
послухався?

Будь ласка, перепередумайте!
НУ БУДЬ ЛАСОНЬКА!!!

Ваш

АКАДЕМІЯ ПРИГОД

КАНОСНА НІКОЛА-НОГАНИЦІВ

Моторошний Ліс, Звірянівля
Директор, тим Вовчило-Хижачило

Панни Малий Вовчик та Репетун

Любі мої мамцю і татку!

Будь ласка, будь ласка, ну будь ЛАСОНЬКА, приїдьте до нас, ви ж обіцяли! Мій двоюрідний братик Репетун осьось буде тут, і ми з ним станемо панами директорами. Наберемо учнів і почнемо навчання в Академії Пригод!

Не можу дочекатися! Знайшов силу-
силенну мішків із золотом, яке приховав дядько Вовчило-Хижачило. Тепер я –
БАГАТІЙ! А отже – в нас намічається най-
веселіша у світі школа. Накупимо цілу гору
найпригодніших пригод, встановимо їх
на шкільному подвір'ї і заживемо веселим
та захопливим пригодницьким життям,
УР-РА-А-У-У-У!

Ну-бо, приїжджайте хутчій! Мені страх як кортиль усе вам тут показати! А ще татко відпочине від роботи в конторі “Шкуродер і шайка” та хоч трохи посидить склавши лапи.

Таточку, спеціально для тебе я обладнав чудовий підвальчик з домашнім запахом. Впадатимеш у сплячку, скільки душі заманеться!

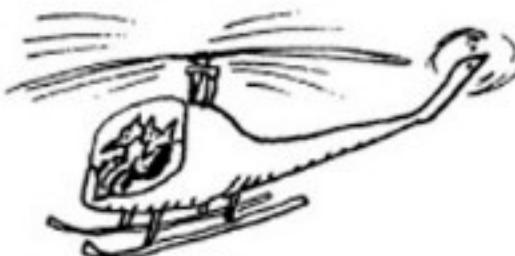
Скажіть Чухлі-Нюхлі, що так, він може вчителювати в Академії, бо ж він мій маленький братик, але нехай затямить – ми з Репетуном тут головні і ніяких вередувань!

Писав та квапив вас,

Ваш Малий

P.S. Надсилаю ще трохи грошенят, щоб ви могли прилетіти вертолітом.

Це ж просто клас! Саме те, що треба.
Я сьогодні ж записався на демонстрацію
до пана Чудія! Ну-бо, мамцю й татку, хут-
чій винаймайте вертолітота!

Ваш раденький

Маленький В.

Любі мої мамцю й татку!

Так, я здивувався, коли на подвір'ї при-
землився вертоліт і з нього вибіг мій бра-
тик Чухля-Нюхля, але без вас.

Так, я забрав у нього вашого листа.

Ні, дорогою він не забруднив свого мат-
роського костюмчика.

Так, я перевірив, чи не залишив він
у вертолітоті свого плюшевого ведмедика.

Так, я знаю, що це його улюблена іграш-
ка.

Так, я усвідомлюю, що ви АЖ ДО
ВЕСНИ довіряєте мені свій найдорожчий

наші нащадки-вовчатка гортатимуть її
й примовляти будут: "Оце-то герой, оце-то
відчайдухи" і т. п.

Ваш наперед гордий

Малий

Любі мої мамчило і татку!

У своєму суворому листі ви пишете,
що не приїдете. Чого це ви передумали?
Того, що дядька Вовчила-Хижачила роз-
перло і тепер татко на мене гнівається?
Закладаюся, що так. Але ж я казав йо-
му не їсти так багато консервованих бо-
бів. Хіба я винен, що той ненажера не
послухався?

Будь ласка, перепередумайте!
НУ БУДЬ ЛАСОНЬКА!!!

Ваш

